

ארנבים:

תפוצה:

הם בדרום-, מערב אירופה, חצי מאוכלוסיית הארנבים העולמית נמצאת בצפון אמריקה ובחלקים מאפריקה ומדרום במספר איים בארכיפלג היפני, בסומטרה, מזרח אסיה במסגרת ההחלפה האמריקנית הגדולה אמריקה. הארנבים היגרו לדרום אמריקה.

סוגים:

- (Brachylagus idahoensis) ארנב ננסי סוג ומין יחיד
- (Bunolagus monticularis) סוג ומין יחיד ארנב הנהרות
 - (Nesolagus) סוג ארנב מפוספס
- (Oryctolagus cuniculus) סוג ומין יחיד ארנבון מצוי
 - (Pentalagus furnessi) סוג ומין יחיד ארנבון בר
 - (Poelagus marjorita) סוג ומין יחיד ארנב אוגנדי
 - (Romerolagus diazi) סוג ומין יחיד ארנבון געשי
 - (Sylvilagus) סוג ארנב כותנה

בתרבות:

ובהן המיתולוגיה האצטקית [דרוש מקור] הארנב מופיע בתורה, ובמספר מיתולוגיות הרפתקאות אליס "מ עם הארנבים המפורסמים בספרות נמנים הארנב הלבן. והקוריאנית מספריה של ביאטריקס ופיטר הארנב "גבעת ווטרשיפ" הארנבונים מ, "בארץ הפלאות שהוא אחד הארנבים, של האחים וורנר ארנב בדיוני מפורסם אחר הוא באגס באני. פוטר האנושיים המוכרים ברחבי העולם.

הארנב מסמל גם שאננות, הארנב בדרך כלל מסמל מהירות. במשל הצב והארנב.

סיטת הצוקים:

היחיד בארץ היא המין (Sitta neumayer: שם מדעי) סטת הצוקים הסיטה הבוגרת היא בגודל דרור. ציפורי השיר השייכת לסדרת, הסיטיים ממשפחת בעלת מבנה מוצק, כנפיים קצרות וזנב קצר ועבה. זנבה אפור וחסר קצוות לבנים, רגליה גחונה לבן, צדי גופה ורדרדים חומים, חזקות ומקורה סולד קמעה בדומה לזה של הנקר גבה כחול-אפור ופס עין שחור בולט בראשה.

הסיטות ניזונות מחרקים, מזרעים ומאגוזים קשים. את האגוזים הן מפצחות בעזרת מקורן, הן תוקעות את האגוז בחריץ אדמה או נקיק ומנקרות בו עד פיצוחו.

ייחודן של הסיטות הוא באופן דילוגן במורד עץ: הן מדלגות במורדו כשראשן כפוף מטה ולא מעלה כשאר הציפורים. כשמה הסיטה שוכנת על עצים במקומות סלעיים, היא שוכנת לבדה.

קריאתה של הסיטה חזקה, ולכן לרוב אנו שומעים אותה לפני שאנו חוזים בה. הסיטה במקומות הבאים: ותימצא עד גובה של 1650 מטר. היא נפוצה בישראל, נפוצה בחרמון והן בנוף הסלעים הצחיחים ובנחל שיאון בתחומי החורש שבהר דב למרגלות הבניאס בכתף החרמון.

והיא מדביקה אותו אל משטח סלע, או הסיטה כדורי או חרוטי, הוא עשוי טיט קן חוסמת בטיט נקרה בסלע, בהשאירה פתח צר לכניסה.

מטילה הנקבה 4 עד 10 ביצים גדולות עגלגלות שצבען לבן מבריק ועליהן באפריל כתמים גדולים בצבע חום-אדמדם. הנקבה לבדה דוגרת על הביצים 12-14 יום, וכל אותו הזמן מאכיל אותה בן זוגה. אחרי הבקיעה עוזר הזכר להאכיל את הגוזלים. הגוזלים מתחילים לעוף בחודש יוני. במהלך חודשי הקיץ הם משוטטים בלהקות קטנות ובמשפחות.

עם שלוחה, לאיראן דרך טורקיה הסיטה איננה נודדת. תחום מחייתה משתרע מהבלקן וישראל (החרמון) לבנון, דרומה לסוריה.

פרפרים:

החיזור:

החיזור מתחיל כשנראתה הנקבה. הזכרים נמשכים לנקבות על ידי הצבעים האולטרה שבכנפיהן, המהווים איתות מנצנץ לבני זוגם. עם זאת אצל הזכרים הצבעים הם סגולים לרוב מגוונים יותר מאשר הנקבות. כנפיהם של זכרי הכחלילים צבען כחול, ירוק-כחול, כחול-סגול או כתום אדמדם. בעוד שכנפי הנקבה הן חומות כהות. יש שהמחוישים של הזכרים גדולים ורחבים יותר מאלה של הנקבות. כמו כן מכוסה הבטן של הנקבה בשערות צפופות וצמירות החסרות אצל הזכר. מכך ניתן לדעת ולגלות כי הפרפרים משתמשים בצורת החיזור באמצעות התקשטות. ובכך יש פה גם דו צורתיות מינית - "לבוש כלולות".

פרפרים לפי תפוצה עולמית:

נמצאים כ-230 מינים של פרפרים; בעולם כולו יש כ-20,000 מיני פרפרים. בכל אירופה נאמד (כולל בחרמון) ובארץ ישראל כ-170 מינים; בלבנון כ-310 מינים; ביוון בטורקיה בכל אזור בכ-140; ובסיני רק 4 מינים. חלק ממיני הפרפרים במדינות המפותחות נמצאים, זיהום אוויר, מפותחת ושימוש בכימיקלים חקלאות. בסכנת הכחדה. הסיבות לכך מגוונות, הפרפר הוא תעשייה ובנייה עירונית, וכן צייד של פרפרים. על פי דובי בנימיני "אינדקס אקולוגי מושלם" בשל רגישותו וניידותו, והעלמו מאזור מסוים עלול לרמוז על סכנות אקולוגיות בו. כדי לטפח פרפרים יש להימנע מלפגוע בהם וכל אזור יכול לגדל בגינתו או במרפסת שלו צמחים המתאימים לפרפרי האזור, והמסייעים להם להתרבות.

